

Estem arribant al final de l'any Litúrgic: el cicle de celebracions que fem els cristians al llarg de l'any. D'avui en quinze, començarem un nou cicle amb el temps d'Advent, que ens prepara per a Nadal. En aquestes darreries de l'any, l'església ens vol recordar, a través dels textos de les lectures i les pregàries, que això s'acaba, que el nostre pas per aquest món tindrà un final. Les lectures que escoltem aquests dies fan servir un llenguatge que en diem apocalíptic, que ens parla de desastres, devastacions i persecucions. Però en mig de tantes dificultats i entrebancs també ens parla d'esperança, ens diu que sortirà el sol de la felicitat (primera lectura). De fet, ens podem adonar que la incertesa ens inquieta i, com que ens agrada poder-ho controlar tot, quan no podem dominar la situació llavors vivim en la por, el temor i la incertesa. Dins aquesta realitat de caducitat i de fragilitat que vivien els primers cristians, i que també vivim nosaltres, ¿quin és el missatge de l'Evangeli?

Primer ensenyament: La caducitat de les coses humanes: tot és fràgil i caduc. Preguntem-nos: on posem la nostra confiança: en els diners? En la intel·ligència? En el prestigi, en el poder o en la ciència? L'experiència ens diu que res de tot això és sòlid ni durador. Tots hem experimentat que totes les coses se'ns poden ensorrar i el mateix pot passar amb les persones en qui confiàvem. El mateix evangeli ha fet referència a les dificultats que sorgiran del mateix entorn nostre i ens adverteix que *"podem ser traïts pels pares, germans parents i amics"*. Però davant tants desastres ens diu Jesús: *"No es perdrà ni un sol dels vostres cabells"*. Déu no ens deixa abandonats ni a les fosques. Ell està sempre al nostre costat, també quan passem dificultats, encara que ens sembli que tot s'ensorra. Confiem en la promesa de Jesús i en el que Ell ens diu?

Un segon ensenyament de l'Evangeli: a més de la confiança en Jesús ens cal viure amb esperança. *"Sofrint amb constància, us guanyareu per sempre la vostra vida"*, hem pogut escoltar a l'Evangeli. El Profeta Malaquies, a la primera lectura, feia una afirmació en la línia de l'esperança: *"Per a vosaltres, que venereu el meu nom, sortirà el sol, de la felicitat"*. El fet d'esperar i confiar en Jesús no ens estalvia pas les dificultats de la vida, però sí que la fe ens pot canviar la manera de veure-les i afrontar-les. *"Serà una ocasió de donar testimoni"* ens ha dit Jesús. És en els moments de dificultat quan ens cal demostrar que som persones de fe, persones que es fien de Jesús i esperen en Ell.

Que aquesta celebració ens ajudi a reforçar la nostra confiança en Jesús. Amb aquest convenciment serem capaços de donar testimoni, segurs del fet que no es perdrà ni un sol dels nostres cabells, tal com ens ha promès Jesús.

Parròquies de l'Arxiprestat de Banyoles

Suplement Parroquial

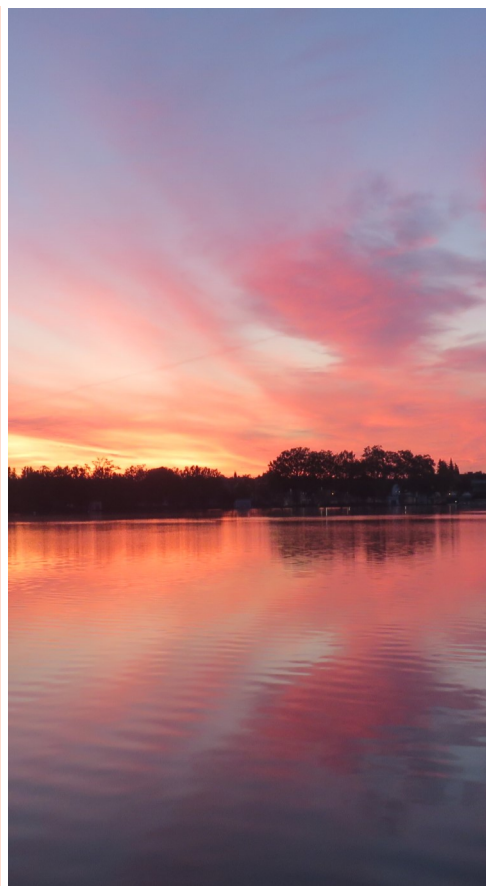
16 de novembre de 2025

FAN FALTA PROFETES

Avui dia ens calen profetes. No són temps fàcils, però la dificultat no és excusa per cedir davant del desànim, i per aconseguir-ho necessitem persones que ens guiïn pel camí del concret. Del que és important. El món és ple de realitats, però la tinta i les pantalles només ens parlen d'una petita part.

Són temps difícils, i més que mai necessitem profetes autèntics. Que no omplin les hores amb informacions superficials o sobre l'omnipresent crisi, perquè mereixem profetes que ens parlin, també, de les coses bones que han de venir, que rescatin el que és important d'entre els embolics de tantes coses banals. Que recuperin la seva legítima funció de ser altaveu dels ignorats. Que informin pensant en les necessitats reals de la gent, que passen per transmetre informació, no pas publicitat. Que lluitin per explicar la veritat sense por de ser perseguits per un ajust econòmic. Que atenguin el que és important. Que cridin sense por allò que els poderosos del nostre temps no volen sentir i no censurin la seva pròpia veu per por. I ens falten bones noves. En aquests temps, més que mai.

Elena Lozano Santamaría <https://pastoralsj.org/>

PREGUEM AMB L'EVANGELI

Senyor Jesús, fes-nos viure sempre atents a la teva paraula, disponibles a fer el bé a tothom i a donar testimoni de la nostra fe. Ajuda'ns a saber col·laborar amb tots els qui treballen per la pau i per la dignitat de les persones. Avui et preguem especialment pels qui són perseguits per la seva fe. O viuen en llocs on no es respecta la llibertat religiosa ni la dignitat humana. Que puguin sentir la solidaritat eclesial sobretot la gràcia de la teva presència. També et preguem pels qui miren la fe amb indiferència o com una cosa destinada a desaparèixer del nostre món. Que a tots arribi la joia de saber-se profundament estimats pel teu i nostre Pare, que es deixin tocar per la teva paraula i pel testimoni dels qui viuen amb tota fidelitat el teu Evangelí. Ajuda'ns a viure i comunicar la nostra fe no amb amenaces de càstig ni amb alarmes de destrucció del món, sinó amb plena confiança en aquell Pare que estima tant el món que t'ha enviat a tu, Senyor Jesús, com a germà i salvador de la humanitat. (*"La missa de cada dia", novembre 2025*)

MISSA FAMILIAR:

A Santa Maria dels Turers,
el dissabte 22 de novembre de 2025 a les 8 del vespre

AQUESTA SETMANA

Moviment Parroquial

AVUI: Als locals de catequesi de Santa Maria (C/ Navata 44) a les 5 de la tarda trobada de començament de curs del grup de **FE I LLUM**

DIMARTS: A les 8 del vespre, al despatx parroquial, trobada del grup d'Estudi d'Evangelí.

HA REBUT EL BAPTISME

Gabriel Blandon Murillo

HAN MORT I HEM PREGAT PER

Carmen Galan Romero, de 89 anys

Olga Piñeros Vargas, de 94 anys

UNA CREU A MIDA

En un somni, un home veia la vida a la terra com una llarga processó. Tothom caminava lentament, amb una creu a les espatlles. Ell mateix era a la processó. Al cap d'una estona, comença a pensar que la seva creu era massa llarga i, per tant, massa pesada. L'estava frenant. Així que va escurçar considerablement la seva creu. El seu pas es va accelerar. Així va arribar a la vora d'un barranc sense pont ni passarel·la, que els seus companys semblaven creuar fàcilment. Més enllà, es podien veure paisatges meravellosos. Aquesta era "la terra de la Felicitat Eterna". Tothom es va treure la creu de les espatlles, la va col·locar a banda i banda del barranc i així va creuar l'abisme. Les creus semblaven fetes a mida. Tothom va poder passar excepte ell. La seva creu, de fet, ara era massa curta, perquè l'havia escapçat.

(Charles Delhez. "Si je vous contais la Foi" p.72)

En les misses del 17 al 23 de Novembre de 2025 pregarem per:

A Santa Maria

A Sant Pere

Dilluns	7 t	Francisqueta Ramió i Jaume Molas		No hi ha Missa
Dimarts	7 t	Difunts Ribas		
Dimecres	7 t	Difunts Ribas		
Dijous	7 t	Difunts Ribas		
Divendres	7 t	En acció de gràcies; Joan Darnés (Aniv.) Difunts Ribas		
Dissabte	8 v.	Pere Rubirola (Aniv.)	7 t.	Família Batchellí Monell; Miquel; Maria MAsmitjà Rosa (Aniv.); Ramon Olivé Farró
Diumenge	10 m.	Intenció particular; Joan Planells Matamala; Leonor Masó Moret; Salvador Reig Butinyà; Antoni Rieradevall i Enriqueta Ramió Juanola	11 m	Celebració de la Paraula
	12	Lourdes Saurina Vinardell (Aniv.); Jordi Llorens Pons; Francesc i Josep Sitjà i Carme Comas		
	8 v.	Comunitat Parroquial		